

Р Е Ш Е Н И Е № 158

гр. Перник, 19 октомври, 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на пети октомври две хиляди и единадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 256/2011 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

И.Р.М.***, като ЕТ “И.М.***о” оспорва заповед № 154/16.VI.2011г. на кмет на община Трън, с която на основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ е разпоредено премахване на незаконен обект за търговска дейност – преместваем метален павилион от 20 кв.м., поставен в ПИ – общинска собственост, гр. Трън, м. “Мурговица”, в близост до ОТ 602. В жалбата не са изложени правни основания и относими към заповедта мотиви за оспорване на административния акт. Иска се отмяна на заповедта на кмета и присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител, адв. М. Г.***, оспорва основателността на жалбата, излага по същество съображения, че заповедта е законосъобразна, а жалбата следва да се отхвърли и иска присъждане на деловодни разноски.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима и неоснователна.

Служители на общинска администрация – община Трън, са установили на 31.V.2011 г., че жалбоподателят стопанисва, като търговски обект, метален павилион от 20 кв.м., без да има издадено разрешение за поставяне по реда на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Металният павилион е поставен на място, общинска собственост. За ползуването на мястото върху което е разположен павилиона няма сключен договор за наем с общината. Последното не се спори от жалбоподателя, който отклонява същността на правното основание на оспорването към разпоредби на ЗЗД. В хода на съдебното производство са представени много писмени доказателства отнасящи се до предходен времеви период и по изтекли, не новирани договорни отношения между административния орган и жалбоподателя.

Не се оспорват констатациите на длъжностни лица от общинска администрация.

Не се противопоставят правни аргументи, оборващи изводите на административния орган, наложители основанието за издаване на оспорваната заповед.

Поставянето на преместваеми обекти за търговски дейности върху поземлени имоти е обусловено от издаването на разрешение за поставяне, а за общински имоти се извършва и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината (ал. 2, във връзка с ал. 1 на чл. 56 ЗУТ). При

несъобразяване с изискванията за поставяне на обектите по чл. 56, ал. 1 ЗУТ, за кмета на общината възниква правомощието да издаде заповед по чл. 57а, ал. 3 ЗУТ за тяхното премахване при установяването на някоя от уредените в чл. 57а, ал. 1, т. 1 - 7 материалноправни предпоставки. В процесния случай, административният орган е установил правилно фактите, относими към основанията за премахването на павилиона. Както в административното, така и в съдебното производство жалбоподателят не е представил доказателства за издаването на разрешение за поставянето на павилиона, опровергаващи фактическите констатации на административния орган, което е самостоятелно основание за издаването на заповед за премахване на обекта по т. 1 на чл. 57а, ал. 1 ЗУТ. Административният акт е издаден и в съответствие с хипотезата по т. 2 на цитирания текст относно липсата на основание, респ. отпаднало правно основание за поставяне на обекта в чужд имот. Не се спори по делото относно факта, че павилионът е поставен върху имот, който е общинска собственост. От представения по делото договор за отдаване под наем от 2008 г. се установява, че срокът на наемното правоотношение по предоставянето на общинския терен е изтекъл. По делото е представено разрешение за строеж от 12.XI.1997 г. което е било за 6 месеца за продължаване срок на разрешение за поставяне, издадено на неучастващо в процеса лице. Съгласно § 50а, ал. 1 ПЗР ЗИДЗТСУ (отм.) разрешенията за строеж, а обекти, изградени върху държавни и общински терени, без да са предвидени по действащите подробни градоустройствени планове, но които са били допустими като временно строителство по отменената разпоредба на ал. 4 на чл. 120 от ППЗТСУ към момента на разрешаването им, губят действие по право след изтичане на срока, за който са разрешени.

Липсата на съгласие на собственика на терена за отдаването му под наем е препятстващ правомерното ползване на обекта факт, и е основание той да бъде премахнат. Изводът относно фактическите основания по чл. 57а, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУТ за издаването на оспорената заповед се потвърждават косвено и от бездействието на оспорващия. За сметка на това жалбата е издържана от оплакване за дискриминация и партийно политически противопоставяния между административния орган и жалбоподателя. Доводите в жалбата относно приложимост на разпоредби на ЗЗД за обекта са неотносими, както към характера на павилиона като преместваемото съоръжение, който не е спорен по делото, така и към основанията за издаването на административния акт, както и към дискриминационни и партийни оплаквания.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила.

Административният акт е издаден при съобразяване с разпоредбата на чл. 57а, ал. 2 ЗУТ. Обстоятелствата по чл. 57а, ал. 1 ЗУТ са установени с констативен акт и жалбоподателят е надлежно уведомен за образуването на административно производство по премахване на обекта, с което е обезпечено и правото му на защита в производството.

При извършената в изпълнение на чл. 168, във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка за законосъобразност, съдът не констатира други основания за отмяна или обявяване на нищожност на атакувания акт, извън сочените от жалбоподателя. Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 157а, ал. 3 от ЗУТ орган, при спазване на установената в чл. 59, ал. 2 АПК форма и в съответствие с целта на закона.

Горното налага да бъде отхвърлена жалбата, като в тежест на жалбоподателя следва да бъдат поставени деловодните разноси направени от

ответника по жалбата в размер на 150 лева.

Поради изложеното, Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.Р.М.***, като ЕТ “И.М. ***”, против заповед № 154/16.VI.2011г. на кмет на община Трън.

ОСЪЖДА И.Р.М.***, като ЕТ “И.М. ***” да заплати на община Трън, обл. Перник сумата 150 лева деловодни разноси.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/